

Gunni Torp: 12 toner & en håndfuld ord

Pladeselskab og nr. er ikke opgivet.

En ny ep af Gunni Torp. Foromtalen lyder spændende og udfordrende. Og det er den i sandhed også. Et lille mesterværk i ord og toner.

Holger Bjørnholt-Fink

Det er yderst speciel oplevelse at lytte til denne ep.

Der er umiddelbart ikke meget melodi at lytte til, og akkompagnementet virker meget ensformigt. Men det er der vel en mening med.

Når man lytter nærmere efter, er der melodier, endda meget fine.

Og teksterne virker vedkommende og ind-under-huden agtige.

De er minimalistiske, men netop dette forhold er absolut styrken ved dem. Alt det overflødige er barberet væk. Det kommer stærkest frem i titelnummeret, som ikke stikker noget under stolen, men alligevel ikke serverer hele meningen på et sølvfad.

Et gammelt ord siger ”Show, do not tell” (vis, fortæl ikke) og det er ovennævnte et fremragende eksempel på.

De 12 toner og håndfulden af ord er min absolutte favorit og hjemsøger mig jævnlige, så der har Gunni efter min mening et hit.

Ingen tvivl om, at Gunni Torp vil noget med sine sange, men akkompagnementet er efter min mening ikke med til at fremhæve de gode tekster og de fine melodier.

Det er ikke de musikalske kompetencer fra akkompagnatørerne, det skorter på, tværtimod, men netop derfor undrer det mig, at akkompagnementet er lavet så ensformigt, som det er.

Gunni synger meget klart, udtryksfuldt og distinkt, men desværre drukner hendes stemme af og til i akkompagnementet, hvilket er meget uheldigt, da det netop er teksterne og sangen, der er det stærkeste på denne ep.

Det skal tilføjes, at jeg har hørt Gunni Torp live og solo med sang og harmonika. Det er en fascinerende oplevelse og meget forskellig fra ovennævnte.